

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości K. z o.o. w upadłości
likwidacyjnej w B.

przeciwko M. S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2017 r.,
zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1. oddala zażalenie;

**2. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej
kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2017 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację wniesioną przez stronę pozwaną – M. S.A. z tej przyczyny, że została ona wniesiona po terminie (art. 370 k.p.c.) Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji i doręczenie go wraz z uzasadnieniem tej stronie pozwanej złożył radca prawny posługujący się pełnomocnictwem substytucyjnym prawidłowo umocowanego innego radcy prawnego (D. S.). Treść pełnomocnictwa substytucyjnego obejmowała jedynie uprawnienia do występowania przed Sądem Okręgowym w B., przed którym toczyła się niniejsza sprawa. Taki brak umocowania został następnie potwierdzony przez radcę prawnego D. S. (przez stronę). Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentacji innego pełnomocnika strony pozwanej (J. P.), że wspomniane pełnomocnictwo substytucyjne upoważniało poprzedniego pełnomocnika (M. H.) do występowania przed Sądem Okręgowym w W.. Czynność procesowa tego substytutu przed Sądem Okręgowym w W., obejmująca złożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie jego odpisu z uzasadnieniem, okazała się bowiem bezskuteczna. Oceny tej nie zmienia to, że Sąd Okręgowy w W. omyłkowo uznał, że radca prawny M. H. był nienależycie umocowany przez stronę pozwaną.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 20 stycznia 2017 r. podniesiono zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., art. 369 § 2 w zw. z art. 368 § 1 k.p.c. oraz art. 65 k.c. w zw. z art. 60 k.c. Strona skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik strony pozwanej przyznał, że pełnomocnictwo substytucyjne radcy prawnego M. H. nie obejmowało występowania przed Sądem Okręgowym w W. (k. 740 akt sprawy), a działanie tego radcy prawnego nie zostało potwierdzone przez stronę postępowania po otrzymaniu wezwania Sądu do wykazania umocowania substytutu do złożenia wniosku o uzasadnienie i doręczenie wyroku

wraz z uzasadnieniem (k. 107 akt sprawy; k. 205, k. 457 akt sprawy - pełnomocnictwo substytucyjne). Sąd Apelacyjny trafnie zatem ograniczył rozprawę apelacyjną w dniu 20 stycznia 2017 r. do zbadania zakresu pełnomocnictwa substytucyjnego M. H. (k. 766 i 767 akt sprawy) i prawidłowo ostatecznie ocenił zakres umocowania tego substytutu. Nie obejmowało ono uprawnienia do podejmowania czynności przed Sądem Okręgowym w W., przy czym doręczenie przez ten Sąd stronie pozwanej wyroku wraz z uzasadnieniem było wynikiem omyłki i oczywiście nie powodowało sanowania bezskutecznie podjętej czynności procesowej w postaci złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem. Także późniejsze czynności procesowe strony pozwanej, w tym wniesienie apelacji po wspomnianym jej doręczeniu wyroku pierwszej instancji, nie wywołały - wbrew stanowisku strony skarżącej - żadnego skutku sanującego. W rezultacie doszło do złożenia apelacji wprowadzone przez pełnomocnika właściwie umocowanego, ale po terminie przewidzianym dla tego środka odwoławczego (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 369 k.p.c.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zażalenie strony pozwanej (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.) i orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c.).

jw

l.n